

PETER TEREZA

FF.facultatif 2019

UHLIE

ako motto citadela:
mám jednu čitateľku
a jedného čitateľa

môžeme hrať

povedať nie
v hneve povedať
aj iné ústia
zbrane z tvojich úst

umlčať
nie je nie
ale už ani áno

pre túto hru
nemám partnerku
pre túto hru
nemáš partnera

zbaľiť figúrky
pod stolom kocky
nohami presúvať
slová vychladnú
ryža prihorí

Uhlie

pred piatimi rokmi asi
celkom čierne
mal som ešte vlasy

potom vytrhla si
môj prvý šedivý
zavrčal som:
Neser mňa!

kto však chce dnes stále
kúriť uhlím
ten je spiatočník

x x x

nájdem kameň
okruhliak
a chceš aby som zomlel múku
vykresal iskru
a nato ho hodiš
do jazera
pár skokmi prebehne
po hladine
okolo Krista
loviaceho s udicou
boží hnev
je len zriedenou kvapkou
toho tvojho
keď mi odpúšťaš

a tomu nerozumiem
napriek tomu že si zasa nenašla
moje ponožky
tam kde by podľa teba mali byť
a toaletný papier
som neodložil na miesto

x x x

napísať tvoj dotyk
rýchlo
stihnúť to
kým príde vlak
ráno medzi rozhádzanými šatami
z rozbehnutých koľají uskočiť

aj cesty vlakom môžu byť krivolaké
aj vo vagóne
možeš zmeškať
ako sa rozplačeš
keď si na teba
z kopýtka vystrelím

aj pri tebe môžem zmeškať
ako sa zasmiejaš
keď to pochopíš

x x x

vodiča prekvapilo
obrovské stádo jeleňov
vlaky znovu jazdia
ktosi robí zásoby nanukov

ponúkam viac
ako mi chceš dať
viac ako mravec unesie

bez dohody
v správach
nebolo nič okaté
možno také jemné
zvádžanie

beriem si všetko
späť svoju krajinu
keď naťahujem
cez nás perinu

rozhovor

šitie je dotyk
ostrým hrotom
ktorý spája

čakáš na objatie
lebo nemôžeš to spraviť
prvá

x x x

moje slová
XXL
tvoje očakávania
M

vo viere že niektoré
ti padnú ako uliate
tak namiesto kvetov
mám plnú náruč
lacných obnosených handier
zo sekáča

